

EREMITA (6) *sb m*

eremita (4), **heremita** (2); eremita *WujNT*; eremita : heremita *KrowObr* (3 : 2).

Teksty nie oznaczają é.

sg *G* eremity (2). ◊ *pl N* eremitowie (1). ◊ *G* eremit(o)w (1). ◊ *I* eremitami (1). ◊ (*lat.*) *N pl* eremitaie (1)

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. pustelnik.

1. *Pustelnik* [*eremita* – *pustelnik* *Murm* 26, *Mymer*¹ 9v, *Mącz* 107v; *heremita* – *pustelnik* *Mymer*² 8v; *pustelnik* – *eremita* *Cn*] (3) : Z tego słowá *Eremus*, to iest pułzcza/ názwáni są *Eremitae*, Pułtelnicy, ktorzy bogomyślny á furowy żywot wiodą ná pułzczy *WujNT* 11.

Zestawienie:n-pers »Paweł eremita« (2): ále fie zwác od Dominiká Dominikowie? od Fránciífká Fránciífkowie? od Benedyktá Benedyktowie? od Páwłá Eremity/ Eremithowie? od Auguřtyná Auguřtynowie? *KrowObr* 138, 171v.

2. *Członek zakonu pod wezwaniem św. Pawła pierwszego pustelnika (Ordo Fratrum s. Pauli Primi Eremitae), paulin* (3) : tzwarty Honoryus Papieřz daley niřfli po řtu lat obdárował/ ie białłemi kápicami/ y názwał Heremitámi. *KrowObr* 135; Brygidá Kxiężná [...] v Papieřzá vprořiła y othrzymála/ áby Regułę Mnichom y Mniřfkom záložyc y vřtáwić mogła/ [...] Tę Regułę Heremitow názwała. *KrowObr* 136v, 138.

Synonim: 1. pustelnik.